

ÎNCHEIERE

16 martie 2016

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii Supreme de Justiţie

În componenţa:

Preşedintele completului
Judecători

Valeriu Doagă,
Dumitru Mardari, Iuliana Oprea

soluţionând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Cebotari Pavel, în interesele lui Vascan Anatolie, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 11 împotriva lui Vascan Anatolie şi Vascan Maria, intervenient accesoriu Societatea pe Acţiuni „Termoelectrica”, împotriva deciziei Curţii de Apel Chişinău din 04 noiembrie 2015,

C O N S T A T Ă :

La 15.08.2014, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 11 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Vascan Anatolie şi Vascan Maria, intervenient accesoriu SA „Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei şi a cheltuielilor de judecată.

Reclamantul menţionează că pârâţii Vascan Anatolie şi Vascan Maria nu au achitat pentru energia termică furnizată, astfel la 01.04.2015 datoria acumulată faţă de reclamant pentru perioada noiembrie 2011 -2014 constituie 1 804,41 lei.

Reclamantul susţine, că încercările de soluţionare a litigiului pe cale extrajudiciară, nu s-au soldat cu succes, pârâţii neonorându-şi obligaţiile şi eschivându-se intenţionat de la achitarea plăţilor în termen.

Astfel, ÎMGFL-11 a solicitat încasarea în mod solidar din contul pârâţilor a sumei de 1804,41 lei cu titlu de datorie şi a sumei de 270 lei cu titlu de cheltuieli pentru achitarea taxei de stat.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chişinău din 10 iunie 2015 cererea a fost admisă integral. S-a dispus încasarea din contul lui Vascan Anatolie şi Vascan Maria în folosul ÎMGFL nr. 11 datoria pentru serviciile comunale în sumă de 1 804,41 lei, cheltuielile pentru taxa de stat de 270 lei.

Pentru a hotărî astfel instanţa de fond a menţionat că acţiunea înaintată este bazată pe suport legal şi probator iar argumentele pârâţilor precum că nu au nici o datorie, deoarece au încălzire autonomă iar prin apartamentul lor nu trece nici o țeavă sunt neîntemeiate. Or, potrivit pct.pct.8 şi 8¹ din Hotărârea Guvernului nr. 707 din 20.09.2011 cu privire la unele măsuri de eficientizare a funcţionării sistemelor de alimentare centralizată cu energie termică, în cazul deconectării

integrale a apartamentului (încăperii locuibile în cămine) de la sistemul centralizat de încălzire, consumatorul va achita plata pentru încălzire în mărime de 20 % din costul energiei termice calculate pentru un metru pătrat al apartamentului (încăperii locuibile în cămine), luând în considerație existența pierderilor normative de energie termică în încăperile tehnice (etaje tehnice și subsoluri) care mențin în stare funcțională sistemele ingineresti de alimentare cu apă și de canalizare în perioada rece, necesitatea încălzirii locurilor de uz comun și imposibilitatea deconectării coloanelor de încălzire tranzitorii.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, avocatul Cebotari Pavel în interesele lui Vascan Anatolie și Vascan Maria a declarat apel la 07 iulie 2015, prin care a solicitat casarea hotărârii contestate cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie respinsă.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2015 s-a respins ca neîntemeiat apelul declarat de către Cebotari Pavel în interesele lui Vascan Anatolie și Vascan Maria și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 10 iunie 2015.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel avocatul Cebotari Pavel, în interesele lui Vascan Anatolie a declarat recurs prin care solicită admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu remiterea pricinii spre rejudecare în primă instanță.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 04.11.2015 a fost remisă recurentului la data de 10.11.2015. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la data de 04.01.2016 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se va decide în lipsa acesteia.

La 09.03.2016, ÎMGFL nr. 11 a înaintat referință prin care a solicitat respingerea cererii de recurs înaintată de avocatul Cebotari Pavel, în interesele lui Vascan Anatolie ca fiind neîntemeiată cu menținerea hotărârii primei instanțe din 10.06.2015 și a deciziei instanței de apel din 04.11.2015.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe cînd în recursul declarat de către avocatul Cebotari Pavel, în interesele lui Vascan Anatolie asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a

considera recursul declarat de avocatul Cebotari Pavel, în interesele lui Vascan Anatolie ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către avocatul Cebotari Pavel, în interesele lui Vascan Anatolie se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Valeriu Doagă

Judecători

Dumitru Mardari

Iuliana Oprea